

N:o 74.

Ank. till Riksd. kansli den 15 maj, 1908, kl. 4 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af 15 kap.
22 § strafflagen.*

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till lagutskottet hänvisad motion, n:o 156, hafva herrar *P. O. Lundell* och *Herman Andersson* i Grimbo anfört följande:

»Under de senare åren hafva allt oftare förekommit s. k. blockader och bojkottningar med mål att skada särskilda näringsidkare eller hela näringar. De förluster, som genom dylika yttringar af hämndbegär eller för att tvinga till eftergifter i olika afseenden skett, äro af den betydelse för hela vårt näringslif, att de icke kunna tålas i ett lagbundet samhälle, utan det synes vara nödvändigt få ett lagstadgande, som ålägger den straff, som af olika skäl anser lämpligt föranstalta öfverenskommelse om eller biträda vid åtgärder, som vidtagas för att hindra en näring eller ett yrke att kunna utföras.

Man har sett en mängd yttringar af dylika åtgärder, som verkat i hög grad till skada och förlust icke blott för den, som målet varit att skada, utan äfven för massor af arbetare, som därigenom beröfvats arbete och förtjänst.

Vissa arbetareorganisationer uppträda genom dylika åtgärder hindrande för den frie arbetaren att söka arbete, där han med fördel kan få sådant, maktyrkande mot näringsidkare och affärsmän, hindrande dem att utföra sin verksamhet vid tillverkningen af sina varor och äfven af dessas försändning, lossning eller inköp, allt utan att ordningsmakten kan på ett kraftigt sätt ingripa, om ej våldsamerheter begås.

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 7 Saml. 69 Häft. (N:o 74),

Väl är flertalet af de blockader och bojkottningar allmänt kända likaväl som de förluster, som de förorsakat, hvarför det ej är nödigt därom orda.

Men utan tvifvel skulle det befordra arbetsro och samhällslugn, om åtgärder vidtagas för att minska lusten hos maktlystna arbetareorganisationer att ordna s. k. blockader och bojkottningar med därmed förenade rubbningar i näringslivet och utöfvandet af det fria arbetet. Då ett sådant uppträdande måste betraktas såsom lagstridigt, är det äfven rättvist, att det med straff belägges.

På grund af hvad här ofvan anförts, hemställes vördsamt, att Riksdagen måtte besluta, att i strafflagen 15 kap. 22 § 1 mom. måtte erhålla följande förändrade lydelse: Tvingar — — — underlåta eller hindrar man eljest obehörigen annan i utöfningen af yrke eller näring, straffas — — —.»

Med anledning af förevarande framställning tillåter sig utskottet erinra därom, att uti en inom Andra Kammaren af herr K. Hildebrand afgifven motion, n:o 222, framstälts förslag om sådant tillägg till § 3 mom. 11 tryckfrihetsförordningen, att den, som i uppenbar afsikt att obehörigen ingripa i annans fria utöfning af yrke eller näring, genom offentligt meddelande eller på annat dylikt sätt utsätter honom för skada eller förlust, måtte straffas enligt allmän lag samt dessutom skriften konfiskeras. Enligt hvad utskottet inhämtat, har konstitutionsutskottet, till hvars handläggning herr Hildebrands öfvermälda motion öfverlämnats, i anledning af densamma beslutit hos Riksdagen hemställa om antagande af viss ändrad lydelse af § 3 mom. 11 tryckfrihetsförordningen, därvid hänvisningen till allmän lag bibehållits äfven i fråga om det föreslagna tillägget till momentet. Vid sådant förhållande har utskottet ansett sig icke lämpligen böra ingå på en saklig pröfning af herrar Lundells och Anderssons i Grimbo förevarande motion. Därest en grundlagsändring i föreslagen riktning blifver definitivt antagen vid 1909 års riksmöte, synes det nämligen böra öfverlåtas till nämnda års Riksdag att vidtaga den ändring i allmänna strafflagen, som erfordras till kompletterande af det nya grundlagsstadgandet. Skulle åter redan innevarande Riksdag förkasta det väckta förslaget om ändring i om-

förmälda § och moment af tryckfrihetsförordningen, synes den icke gärna kunna antaga ett stadgande i den riktning motionärerna ifrågasätta.

På grund af hvad sålunda anförts, hemställer utskottet,

att förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 maj 1908.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.
